

[Chr. R. Christensen.]

Det ærede Medlem Hr. Bording slog fast, at efter hans Formening var det en økonomisk Fordel for Landbruget at udstykke, og det ærede Medlem fremhævede herunder, at der avles mere paa de smaa Brug end paa de store. Nu synes jeg nok, det blev temmelig rundeligt gjort op, men jeg skal ikke gaa ind i en Debat herom. Det, som jeg gerne vilde fæste mig ved, er det ærede Medlems Erkendelse af, at den større Avl paa et lille Brug i og for sig ikke skyldes, at man avler mere af de samme Afgrøder, men at man avler mere yderige Afgrøder, det vil sige mere arbejdskrævende Afgrøder. Dermed tror jeg, vi har faaet slaaet det fast, som er Tilfældet, at selv om man avler mere i de smaa Brug, betyder det ikke, at de store Brug drives daarligere, og jeg takker det ærede Medlem for denne Udtalelse.

Med Hensyn til, om det er en økonomisk Fordel at udstykke, tror jeg, naar man nu taler saa stærkt om manglende Jord, at de unge Mennesker, der faar et selvstændigt Brug, faar sociale og menneskelige Fordele derved, men jeg tror ogsaa, man maa slaa fast, at med de Lønninger, der i Dag gives ude i det danske Landbrug, har den Ungdom, der fra at hæve sin Løn som Medhjælper i Landbrugserhvervet gaar ind til at være Statshusmand, valgt en Lod, der vel giver den Frihed, men ogsaa en økonomisk Tilbagegang.

N. P. Andreasen: Jeg takker Landbrugsministeren for de faldne Udtalelser angaaende det, jeg har fremdraget. Naar den højtærede Minister taler om Kræfter, der skal skaffe mere Byggemateriale til Udstykningen og til Boligbyggeriet paa Landet i det hele taget, saa er det dog i hvert Fald mit Haab, at den højtærede Landbrugsminister vil hjælpe os dermed. Jeg tror, der er Mulighed for et Resultat, hvis vi slaar os sammen med Ministeren om at gaa til Bolignævnet eller Handelsministeriet, der jo særlig har med Fordelingen at gøre af de Materialer, der er Tale om her. Som Forholdene ligger, vilde det, som jeg understregede i mit første Indlæg, være ganske urimeligt, om man ikke kunde naa til et større Boligbyggeri for Udstykningen end det, der er Tale om her.

Med Hensyn til de for smaa Brug, Spørgsmaalet om Tillægsjord, vidste jeg udmærket, hvad der er sket i Forvejen, men jeg sagde ogsaa, at det, som vi ventede paa, naar vi nu har givet Tilsagn om at ville være behjælpelige med dette Spørgsmaals Løsning, var, at vi fik Meddelelse om, at man kunde gaa til Nedsættelse af disse Udvalg.

Jeg har nemlig hørt fra flere Sider, at der ikke mindst inden for Landboforeningerne er Tvivl om, om de i det hele taget skal gaa til Valg af disse Udvalg, før de faar nærmere Meddelelse fra Ministeren, og naar der nu gennem mange Aar er talt om dette Spørgsmaal, er det ikke saa underligt, at vore Folk derude er meget ivrige efter at komme i Gang med selve Sagen. Derfor var det, jeg henstillede til Ministeren, at man fik en Meddelelse om, at vi kunde komme i Gang med det. Det haster.

Den højtærede Minister siger, at han vil til enhver Tid medvirke til, at der kan blive Jord nok til Udstykning, men han vilde paa den anden Side ikke være med til at krænke Retsopfattelsen for at faa fat i Jorden. Jeg vil gerne sige til Ministeren, at vi vil heller ikke være med til at krænke Retsopfattelsen, vi vil netop, som jeg citerede her efter den Pjece, mit Parti har udarbejdet, se at komme i Besiddelse af Jorden ved Ejerskifter, ved Salg af Landbrugsejendomme, og altsaa netop ikke krænke hverken den ene eller den andens Opfattelse, da der jo i disse Tilfælde skal handles med Jorden. Jeg beklager, at jeg ikke fik en mere bestemt Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvorvidt han kunde tænke sig at slaa Følge paa en saadan Linie i Fremtidens Udstykning. Det er den, vi fra vor Side lægger Vægt paa. Vi tror ikke — det har man jo oplevet før, ogsaa før denne Krig —, at vi ellers kan skaffe Jord nok, og lad mig føje til, at det jo ikke her drejer sig om 50 eller 100 nye Brug om Aaret, men om Tusinder af nye Brug om Aaret, hvis det ellers skal betyde noget for den Landboudom, der venter paa at faa Jord.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen, at naar han ikke rigtig ved, hvordan Husmandsbrugenes Udbytte ligger i Forhold til de større Landbrugsejendommers, kan det ærede Medlem blot tage den Beretning, som Landøkonomisk Driftsbureau udgav i Forfjor om 25 Aars Udvikling i det samlede Landbrugs Regnskab. Saa vil det ærede Medlem se, at ikke alene med Hensyn til Dyrkningsmetoder, men ogsaa med Hensyn til Besætning, Besætningernes Antal og Udbyttet af de enkelte Afgrøder staar Husmandsbruget her i Landet langt over det store Landbrug.

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning.

Bording: Det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen sluttede sine Udtalelser med